

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 14Cb/122/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120236683
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Libor Kysucký
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:6120236683.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudca Mgr. Libor Kysucký v spore žalobcu AB Hliny, s.r.o. so sídlom Stará Ivánska cesta 1/386, 821 04 Bratislava - Ružinov, IČO 47 792 949, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária KZ partners, s.r.o. so sídlom Sinečná 4, 903 01 Senec, IČO 47 236 477, proti žalovanému Alexovi Šulavíkovi, podnikateľovi s miestom podnikania Lánska 1741/86, 017 01 Považská Bystrica, IČO 51 236 249 o zaplatenie 594,72 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 594,72 €, úroky z omeškania 14% ročne zo sumy 198,24 € od 22.8.2019 do zaplatenia, úroky z omeškania 14% ročne zo sumy 198,24 € od 22.10.2019 do zaplatenia, úroky z omeškania 14% ročne zo sumy 198,24 € od 22.11.2019 do zaplatenia a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 €, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 594,72 €, úroky z omeškania 14% ročne, paušálnu náhradu 120 € a trovy konania (č.l. v spojení s č.l. 29). Žalobca tvrdil, že:

- medzi žalobcom a žalovaným existoval obchodnoprávny vzťah, na základe ktorého žalobca v postavení prenajímateľa prenajímal žalovanému v postavení nájomcu nebytový priestor v administratívnej budove, č. jednotky X.X o výmere XX,XX M. na adrese I. XXXX, O. K.
- žalovaný bol povinný uhrádzať za prenajatý priestor nájomné, priame prevádzkové náklady a spoločné prevádzkové náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške 198,24 € s DPH
- žalovaný nezaplatil žalobcovi faktúry za nájom, PPN a SPN za mesiac august 2019, za mesiac október 2019 a za mesiac november 2019
- podľa článku 7.1 nájomnej zmluvy vznikol žalobcovi proti žalovanému nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania.

2. Žalobca ako dôkaz označil faktúry a nájomnú zmluvu s prílohami.

3. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 1 a návrhy na vykonanie dôkazov uvedené v odseku 2.

4. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a neoznačil žiadny dôkaz.

5. Súd považuje za preukázané, že žalobca ako prenajímateľ dňa 8.7.2019 uzatvoril so žalovaným ako nájomcom nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bol nájom nebytového priestoru č. X.X s celkovou výmerou XX,XX M. s tým, že žalovaný sa zaviazal uhrádzať nájomné, priame prevádzkové náklady a spoločné prevádzkové náklady v sume 198,24 € mesačne s DPH.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca vyfakturoval žalovanému 198,24 € za prenájom nebytových priestorov za mesiac august 2019 198,24 € (č.l. 5).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca vyfakturoval žalovanému 198,24 € za prenájom nebytových priestorov za mesiac október 2019 198,24 € (č.l. 6).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca vyfakturoval žalovanému 198,24 € za prenájom nebytových priestorov za mesiac november 2019 198,24 € (č.l. 7).

6. Súd vykonal dôkazy uvedené v odseku 2 a z týchto dôkazov aj vychádzal. Súd listinným dôkazom uveril, pretože v konaní nebola spochybnená ich pravdivosť a pravosť.

7. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1, 3 zákona č. 116/1990 Zb., prenajímateľ môže nebytový priestor prenechať na užívanie inému (ďalej len „nájomca“) zmluvou o nájme (ďalej len „zmluva“). Zmluva musí mať písomnú formu a musí obsahovať predmet a účel nájmu, výšku a splatnosť nájomného a spôsob jeho platenia, a ak nejde o nájom na neurčitý čas, čas, na ktorý sa nájom uzaviera.

8. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný si od žalobcu na obdobie od 8.7.2019 do 7.7.2020 prenajal nebytový priestor č. X.X s celkovou výmerou XX,XX M.. Pretože žalovanému na základe nájomnej zmluvy vzniklo právo užívať horeuvedený nebytový priestor, tomuto vznikla aj právna povinnosť za toto užívanie platiť odplatu vo forme nájomného 118 € bez DPH mesačne; okrem nájomného žalovanému vznikla aj právna povinnosť platiť aj služby, ktorých poskytovanie bolo spojené s nájmom, sumu 23,60 € bez DPH mesačne (za elektrinu, plyn, vodu...) a sumu 23,60 € bez DPH mesačne (odpratávanie snehu, čistenie atď.), čo spolu predstavuje 198,24 € mesačne s DPH.

Pretože žalovaný nezaplatil 198,24 € za august 2019, 198,24 € za október 2019 a 198,24 € za november 2019, súd ho zaviazal na zaplatenie 594,72 €.

9. Pretože žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného záväzku, súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania. Pokiaľ ide o výšku týchto úrokov, žiada sa uviesť, že strany tohto sporu sú podnikatelia a v zmysle § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka je tak potrebné na úroky z omeškania aplikovať Obchodný zákonník. Obchodný zákonník pritom umožňuje, aby sa strany dohodli na výške úrokov z omeškania, k čomu došlo aj v súdnej veci (viď článok 7 nájomnej zmluvy) a žalobcovi by tak patrili úroky z omeškania 18,25% ročne. Pretože však žalobca žiadal (iba) 14 % ročne, súd mu priznal (iba) úroky v uplatnenej výške.

10. Pretože žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného záväzku, súd žalobcovi priznal aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

Pokiaľ však žalobca žiadal tri takéto náhrady (t.j. 120 €), žiada sa uviesť, že z článku 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2011/7/EÚ o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách vyplýva, že veriteľ má právo na sumu 40 € za každú jednu „obchodnú transakciu“, v rámci ktorej splnil svoje zmluvné a zákonné povinnosti. Z článku 2.1 predmetnej smernice tiež vyplýva, že obchodná transakcia je transakcia, ktorá vedie k dodávke tovaru alebo k poskytnutiu služieb.

Podľa názoru súdu potom v intenciách súdnej veci (prenájom nebytových priestorov na základe zmluvy) je jednou - jedinou „obchodnou transakciou“ prenájom od momentu uzatvorenia zmluvy až do zániku tejto zmluvy. Inak povedané - pri dobe nájmu 1 rok nevzniká 12 samostatných obchodných transakcií, ale je tu iba jedna jediná obchodná transakcia trvajúca 12 mesiacov.

Vzhľadom na horeuvedené súd dospel k záveru, že medzi stranami bola iba jedna samostatná transakcia. Súd preto žalobcovi priznal iba jednu paušálnu náhradu vo výške 40 € a vo zvyšku súd žalobu zamietol.

Na podporu uvedeného záveru sa žiada poukázať aj na bod 19 recitálu citovanej smernice, z ktorého vyplýva, že paušálna náhrada má pokrývať administratívne a interné náklady veriteľa súvisiace s vymáhaním. Podľa názoru súdu administratívne práce vykonávané pracovníkmi veriteľa v prípade nezaplatenia dvoch alebo viacerých faktúr vyplývajúcich z jednej zmluvy však nie sú o nič náročnejšie než v situácii nezaplatenia jednej faktúry.

11. Hoci súd žalobu zamietol čo do sumy 80 € titulom paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky (čo je však príslušenstvo), súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% trov potrebných na účelné uplatňovanie práva. Súd pritom vychádzal z toho, že v zmysle odseku 13 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/190/2018 v prípade, ak bol žalobca úspešný vo vzťahu k istine uplatneného nároku, je treba žalobcu považovať za plne úspešného v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní treba uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcej vete, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.